

samme ændrer sin argumentation og siger, at den er egnet, hvis forældrene går med. Jeg mener, det er en utrolig dårlig vejledningsordning, man har lavet.

Vi rejste på et ordførermøde et spørgsmål om, hvordan man egentlig skulle forholde sig til de eksisterende film for 7-årige, og jeg kan se, at man nu har indset, at det var en kompliceret sag. Man skulle faktisk omcensurere alle de film, der i dag er forbudt for børn under 7 år, for i dag er det jo en vejledning, der skal foretages her, og der er forbud for børn på 11 og 14, 15 år. Det, man har lavet nu, er et utrolig bureaukratisk og kompliceret system.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Er det så ikke sådan, at hvis en film får prædikatet uegnet for børn under 11 år, må forældrene gerne bryde forbudet for børn mellem 7 og 11 år, men ikke for børn, der er under 7 år? Sådan tolker vi det. Så vidt jeg kan forstå, kommer der slet ikke nogen særlig vejledning for børn under 7 år, hvor man siger: Denne film er egentlig egnet for alle, men tag børnene under 7 år i hånden, når I går ind og ser den, for den er lidt uhyggelig på nogle punkter. Det synes jeg er en stor mangel i forhold til den eksisterende censurordning, for den er faktisk vejledende for dem, der er 7 år.

Jeg vil gerne bede ministeren sige helt klart, om det er en rigtig udlægning, for så må jeg sige, at det teoretisk set i hvert fald er lidt et skridt i den rigtige retning at udvide ledsagersystemet, som vi har det nu. Men det giver bare ikke nogen særlig god vejledning for dem, der er under 7 år, så jeg vil spørge ministeren: Vil forslaget medføre, at når der er tale om en film, som i princippet kan tales at ses af alle, vil der ikke være en vejledning, som siger, at man bør tage børn under 7 år i hånden, når man går ind og ser den?

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg medgiver fru Margrete Auken, at der er liberaliseret lidt i det ændringsforslag, der er stillet. Vi har gjort det efter at have studeret medieviolensrapporten en gang til og forstået, at der for de under 7-årige stadig vil være den vejledning, hr. Bent Hindrup Andersen spørger om, nemlig at det ikke vil være tilrådeligt at gå ind og se den, men det kan lade sig gøre, hvis forældrene eller de voksne, der har ansvaret for børnene, er klar over det. Sådan vil det være, og det er også et svar til Bent Hindrup Andersen og fru Margrete Auken: 7-års-grænsen bliver kun definitiv for børn op til 11 år.

Det, der fremover sker i praksis med hensyn til de 7-årige med de ændringsforslag, der er lavet, er, at der fortsat vil være en vejledning om, at de ikke bør se filmen, men det bliver ikke forbudt. Dermed løser vi det såkaldte Disney-problem, som har været rejst af en række fagfolk og på baggrund af en række henvendelser, som vi har taget til os.

Vi synes, der er en fleksibilitet og en forbedring, som i øvrigt var tiltænkt, i lovforslaget, som det forelå. Det fremgår også af en række af de svar, vi har tilstillet udvalget undervejs, men vi har fundet det nødvendigt at gøre det eksplicit i loven, og derfor har vi stillet ændringsforslagene.

I øvrigt takker jeg for, at SF stadig mener, at vi er kommet et stykke i den rigtige retning med de ændringer af lovforslaget, der er foretaget før anden- og tredjebehandlingen.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil virkelig beklage, at vi ikke har haft lejlighed til at snakke sammen, inden ændringsforslaget kom frem, for hvis det var, som ministeren siger, at man skulle tage hensyn til de relevante indvendinger, der kom om f.eks. Disney-filmene, skulle det ikke have været udformet på den måde. Det skulle have været udformet således, at 7-års-grænsen var en forældreledsageordning, i stedet for at lave noget som det, der lå i mellemforslaget, så de kunne blive decideret forbudt for børn under 7 år. Det er rigtigt – det medgiver jeg – at det lå der i det første forslag, og bortset fra, at man ikke ville ændre ved det gamle, gjorde det så ikke så meget, for der var stort set tale om film, der var vurderet én gang. Jeg medgiver, at der er sket en forbedring, men den taber altså meget af sin værdi, i og med at der kun bliver vejledning.

Jeg er ikke enig i hr. Bent Hindrup Andersens udlægning af tingene, men til gengæld nok enig i, at det er ret indviklet, for ellers var vi næppe havnet i denne situation. Men jeg beklager altså meget, at netop dér, hvor der havde været aller mest brug for forældreledsageordningen af hensyn til de små, findes den ikke.

Man laver en grænse, hvor man siger, at af børn op til 11 år er det kun de 7-11-årige, der kan rammes, om jeg så må sige. De kan komme med, hvis far og mor er med. Men præcis for de film, man kunne drømme om at tage børn med ind til, f.eks. mange Disneyfilm, er det altså meget letsindigt at give et budskab til forældrene om, at det gør ikke så meget, hvis I ikke er